

Мартин Лутер
Кучето и овцата

Кучето дало овцата под съд за някакъв си хляб, който тя уж му дължала. Ала тъй като овцата отричала, кучето поискало да се призват свидетели. Разрешили му. Първият свидетел бил вълкът, който рекъл: „Знам аз, че кучето даде на овцата хляб назаем.“

Соколът отсякъл: „И аз с очите си видях.“

Обърнал се тогава орелът към овцата: „Как смееш тъй безсрамно да се отричаш от дълга си!“

Тогава овцата била призната за дължница и осъдена да върне хляба на кучето. Тя се принудила да остриже вълната си по никое време, за да заплати нещо, което тъй и не била получавала.

Поука: Светът тъй е устроен, че науми ли си злосторник някому да пакости, задължително ще се намерят и други злосторници-помагачи. Затова, искаш ли да живееш сред хората, привиквай към търпение. Пази се и от зли съседи и или се въоръжи с търпение срещу тях. Мислят ли ти съседи зло, има да патиш... Опазил те бог от зли съседи.

КРАЙ

Martin Luther
Vom Hunde vnd Schaf [= Der Hund und das Schaf]

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3950>]